

Здравната реформа в доболничната медицинска помощ в страната стартира в началото на месец юли 2000 година. Въвеждането на новата организация в обслужването на пациентите посредством личния лекар като нещо различно от досегашната медицинска практика в България предизвика различни реакции сред населението - от пълно одобрение до пълно отричане. Това се наблюдава както от страна на пациентите, така и от страна на медицинското съсловие. Голямото разнообразие на позиции по отношение на такъв важен за хората въпрос, какъвто е грижата за тяхното здраве, естествено поставя въпроса за причините, предизвикващи различията в приемането на новата организация в доболничната помощ. Обект на особен интерес на изследване е наличието на негативно отношение или липсата на мнение. Една от основните причини за такова отношение според нас може да се търси в консервативността на българите към промените. В подкрепа на тази гледна точка може да се приеме ранният етап на представеното от нас изследване - около 9 месеца след стартирането на реформата. Възможно е в рамките на този срок значителна част от населението да не може реално да оцени провежданата реформа и да не може да формира ясната си позиция в това отношение. От друга страна, този период обхваща есенно-зимния сезон, когато се предполага повишена необходимост и съответно повишена обръщаемост на хората към доболничната медицинска помощ. Това дава основание да смятаме, че по-голямата част от населението на страната е имала възможност да използва услугите на доболничната медицинска помощ през изтеклия период, т. е. можем да предполагаем, че е съществувал реален шанс за формиране на мнение по отношение на здравната реформа. Други важни причини за липса на позитивно отношение на населението в страната към провежданата здравна реформа биха могли да се търсят в съществуването на недостатъци в организацията на въвежданата нова система на доболнична медицинска помощ, както и в личните и професионалните качества на лекарите, които я осигуряват.

Наложителната промяна в системата на здравеопазване, от една страна, и нееднозначното ѝ приемане от гражданите, от друга, показва необходимостта да се изследват проблемите, свързани с нагласите на населението към новостите в медицинското обслужване и към бъдещото му състояние в условията на пазарни отношения. Целта на настоящото изследване е да се изучат нагласите на гражданите на Република България към провежданата здравна реформа и да се анализират някои социо-демографски фактори, водещи до различия в приемането ѝ. За изпълнение на целта на изследването са формулирани следните задачи:

1. Ситуационен анализ на нагласите и мненията в обществото, общо и по отделни социо-демографски признаци.